

[Ministeren for skatter og afgifter]

den, hvad det er, der foregår, og tænker sig om, før man laver indgreb.

Topmålet er, at der laves et indgreb nu, der får virkning fra døgnets begyndelse, og som kommer som en tyv om natten og griber ind i borgernes dispositioner. Det er muligt, man ikke kan lide borgernes dispositioner – jeg bryder mig heller ikke om dem – men borgerne har disponeret i henhold til en lovgivning, som folketinget har vedtaget. Så ligner det da ikke noget, at borgerne skal vågne op og sige: hvad der var lovligt, da vi gik i seng i aftes, er nu lige pludselig blevet forbudt. Det synes jeg ikke man kan gøre. Det strider fuldstændig mod mine begreber om retssikkerhed.

Jeg kan meget langt følge hr. Stavad med hensyn til selve begrebet retssikkerhed. Og bl.a. på hr. Stavads partis foranledning får vi jo lejlighed til at tilbringe et par timer i morgen med at diskutere dette spørgsmål. Naturligvis er det en del af retssikkerheden, ikke blot hvad der angår ens egen skat, men også hvad der angår naboens skat, men det går langt dybere end retssikkerhed i skattesager, at folk, i det øjeblik de handler, skal vide, om de handlinger, de foretager, er lovlige eller ulovlige. De har måske i går skrevet under på noget, som var fuldt ud lovligt, og nu hørte vi for et øjeblik siden, at det, de har skrevet under på i går, og som var lovligt, og som skulle have de konsekvenser, som stod i den af folketinget vedtagne lov, nu pludselig ikke er lovligt mere. Se, så langt strækker mit begreb om retssikkerhed sig ikke, at jeg synes, at det er en god løsning, og at det tjener retssikkerheden at gøre noget sådant.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Alle vore indgreb herindefra træder i kraft på et eller andet tidspunkt. Derfor er det det normale, at borgeren kan gå i seng, mens et eller andet er lovligt, og så vågne op og se, at det efter lovgivningen er forbudt. Så dér kan jeg ikke følge ministeren.

Men jeg fik ikke nogen forståelse af, hvad det egentlig er, der er sket. Når ministeren nu siger, at regeringen ingen lod eller del har i disse ændringsforslag, hvorfor stemmer regeringen og regeringspartierne så ikke mod ændringsforslag nr. 2, der drejer sig om en fuldt rimelig anvendelse af investeringsfond

til køb af biler? Der må være et eller andet her – sådan som jeg måtte udlægge CDs ordfører – en eller anden form for aftale med et eller andet parti her i salen. Kan vi dog ikke få at vide, hvad det er, denne aftale går ud på?

Og så vil jeg understrege: når man imod den hensigt, vi har vedtaget en lov i, misbruger den på den måde, at 50 pct. af de midler, den omfatter, bruges til formål, som der aldrig har været tænkt på, så er vi nødt til at gribe ind. Jeg understreger: det er et nødindgreb, det varer en begrænset tid, og jeg håber, at vi allerede til oktober 1983 kan komme med den rigtige lov.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Det er til hr. Bernhard Baunsgaard, der siger, at der er nogle virkninger, man aldrig havde tænkt sig, og at det er det, man skal gribe ind over for nu. Ja men årsagen til, at disse midler, der er henlagt på den ene eller den anden måde, bruges på mange måder, er også, at vi har en situation, som man ikke havde fantasi til at forestille sig, da disse love om henlæggelse til etablering og investering blev vedtaget.

Det, det drejer sig om, er, at disse midler i høj grad bliver brugt som redningsplanke for virksomheder – jeg sagde det i mit indlæg før – og derfor kan hr. Bernhard Baunsgaard ikke påberåbe sig, at det ikke var tilsigtet, og at det virkede modsat det, der var beregnet, da man vedtog loven. Når vi nu har et samfund med masser, masser, masser af virksomheder, som vi alle kan være enige om skulle have lov til at leve videre – f.eks. rederier, handelscentre osv. – kan vi da benytte eksisterende ordninger til at holde liv i dem. Det er vores pligt at holde liv i erhvervslivet, i arbejdspladserne, og det er derfor, det er så fatalt.

Ét er, at man laver den kæmpebrøler, at man laver det angreb på retssikkerheden, som den slags ændringsforslag er, men noget andet er – det er sådan set endnu værre – at man ikke vil være med til, at der eksisterer nogen som helst redningsplanke for arbejdspladser, for produktion og for virksomheder i dette samfund. Det er en meget alvorlig side af det, og det synes jeg hr. Bernhard